

[Hanne Reintoft.]

Alligevel må vi dog fæste os ved, at udenrigsministeren dengang fastholdt sin positive stilling til afholdelse af en sikkerhedskonference. Udenrigsministeren lod sig også afpresse en udtalelse om, at han ikke ville afvise det forslag til dagsorden for konferencen, som er foreslået af de socialistiske staters møde i Prag. Men samtidig anførte udenrigsministeren en række påskud for at skabe vanskeligheder for og udsættelse af konferencen, og det gav i høj grad grund til at betvivle oprigtigheden af de mere positive erklæringer.

Alligevel tror jeg, at det ude i landet og vel også herinde har givet anledning til undrende opmærksomhed, da statsministeren under sit ophold i Washington gav regeringens holdning til en europæisk sikkerhedskonference en helt ny formulering og en helt ny retning.

Ifølge regeringsbladet Berlingske Tidende for den 16. april i år — man må sige, at andre regeringsblade var meget tilbageholdende med deres referater — erklærede statsministeren på en pressekonference, der ifølge referatet var ført på engelsk og uden tolk, at

„tanken om en europæisk sikkerhedskonference ikke er aktuel.“

Det hed også, at statsministeren afviste en europæisk sikkerhedskonference. Denne udtalelse var fremsat sammen med andre betragtninger, som markerede faktiske ændringer i regeringens formulerede stilling til internationale problemer, ikke mindst en pludselig godkendelse af præsident Nixons Vietnampolitik, som vi netop i disse dage ser meget alvorlige, ja, for hele verden katastrofale følger af — en holdning i Washington, der ikke kan harmonere med den særdeles påkrævede tilrettevisning, som hr. Erik Kragh under udenrigsdebatten i februar modtog af folketingets ordførere.

Statsministerens udtalelser om sikkerhedskonferencen var af en sådan art, at Danmarks radios korrespondent betegnede dem som et brud på regeringens hidtidige politik.

Regeringsbladet Berlingske Tidende følte sig ydermere af statsministerens optræden i Washington, indbefattet opfordringen til USA om at bevare deres tropper i Europa — jeg gad i øvrigt vide, hvilket folk i Europa der med kendskab til amerikansk mili-

tær føler det som nogen betryggelse at have det i nærheden af sig — og statsministerens forbeholdsløse accept af den vesttyske udenrigspolitik, kaldet til i en leder den 17. april at fortælle, at regeringen hermed var ved at udforme en ny Europapolitik.

Dette tema har siden været forfulgt, navnlig af det omtalte bladhus, der jo har gode forbindelser i regeringskredse, og det har på bemærkelsesværdig måde været forbundet med en voksende kampagne i flere regeringsvenlige blade mod en sikkerhedskonference.

Den 2. maj var Berlingske Tidende ude igen og sagde, at når Danmark var så tidligt ude med en støtte til konferencetanken, var det væsentligst, fordi man i første omgang ønskede at imødegå den kommunistiske propaganda for en sikkerhedskonference. Endnu videre er man gået i kommentarerne til det bekendte initiativ fra socialdemokratisk side til en 10 landes konference, som vi har forstået som et forsøg på at aktualisere tanken om en sikkerhedskonference og også fra dansk side forme de så meget omtalte grundige forberedelser til den. Det reagerede dagbladet Børsen så voldsomt på, at det nærmest stemplede hr. J. O. Krag som en slags agent for de socialistiske lande, som skikken jo er, når fornuf-tige, men uønskede tanker fremsættes. Børsen skrev nemlig:

„Fra enhver ansvarlig vestlig side er det blevet understreget, at det sovjetiske udspil, dvs. forslaget om konferencen, har én ting til formål: at tilsløre Sovjetunionens voksende militære omringning af hele Vesteuropa. Denne tilsløring vil Krag nu hjælpe med til.“

Jeg ved ikke, om det er socialdemokratiets hensigt. Det må socialdemokratiet selv kunne redegøre for.

Man er altså godt i gang. Det er jo utvivlsomt, at statsministerens omfortolkning af regeringsudtalelsen ved tiltrædelsen og af regeringspolitikken bærer et ganske væsentligt ansvar for, at sådanne tendenser bryder igennem fra højre fløj af det politiske liv i Danmark.

Derfor er det særdeles påkrævet, at statsministeren nu over for folketinget og befolkningen gør det klart, helt klart, om han også efter hjemkomsten opretholder sine udtalelser om en sikkerhedskonferences manglende